

[Clara Munck.]

lovforslaget bygger helt på kommissionens betænkning i spørgsmålet om den almindelige folkepension. Nu har det ærede medlem hr. Søren Andersen allerede gjort opmærksom på, at det altså ikke gælder, hvor der er tale om indekstraktter. Derfor synes jeg nok, det var lidt dristigt af den højtærede socialminister at udtale sig sådan. Det er allerede blevet sagt, at det i kommissionsbetænkningen jo netop er gjort gældende, at kommissionen mente, at udbetaling efter indekstrakt ikke skulle bevirke fradrag i den almindelige, ikke indtægtsregulerede folkepension. Jeg kan såmænd godt forstå, at den højtærede socialminister, der jo talte mange smukke ord om opsparing til alderdommen, måtte genere sig for at oplyse fra folketingets talerstol, at de personer, der i henhold til lov om pristalsreguleret aldersforsikring og aldersopsparing har afset væsentlige beløb hvert år til deres aldersforsørgelse, til gengæld nu ikke af regeringen anses for at kunne gøre sig fortjent til den almindelige folkepension til personer over 67 år, som de såvel som det øvrige samfund har været med til at finansiere. Jeg mener ikke, at den højtærede socialminister kan begrunde lovforslagets åbenlyse uvilje over for sparerne, de indekstrakttsikrede, med henvisning til bestemmelsen i opsparingslovens § 8, for den er selvfølgelig affattent i overensstemmelse med den daværende lovgivning.

Hvis vi ser på lovforslagets bemærkninger, finder vi, som det ærede medlem hr. Niels Mørk allerede har gjort opmærksom på, at den højtærede socialminister har begrundet disse fradrag for indekstrakttsikrede med statsfinansielle hensyn, og de skulle så gøre det undskyldeligt for den højtærede socialminister at tage en del af den almindelige folkepension fra denne persongruppe. Et sådant nedslag skulle jo efter lovforslagets bemærkninger medføre en besparelse i folkepensionsydelsen, der af regeringen er kapitaliseret til 2½—3 milliarder kr. Jeg synes nok, det kunne være interessant — hvis det er en begrundelse, der skal kunne holde, og noget, man vil have vi fremover skal tage hensyn til, når vi lovgiver — om vi fik alle konsekvenser af de to lovforslag, vi her behandler, opgjort i kapitaliserede værdier, før vi eller regerin-

gen lægger sig fast på en sådan straffeforanstaltning over for aldersopsparing.

Hvis jeg nu forudsætter, at en mand, der i 1957 var 52 år gammel, ved lovens ikrafttræden tegnede de 4 indekstraktter, han måtte tegne, altså sikrede sig et grundbeløb på 2.000 kr., ville dette grundbeløb, hvis det skulle have været udbetalt i 1963, være steget til 2.336 kr., og hvis vi fortsætter med tilsvarende stigninger, skulle han efter mine beregninger i 1972, hvor vi altså kan påbegynde udbetalingen efter indekstraktter, have sikret sig 2.772 kr. om året. Den pågældende indbetalte allerede det første år ikke mindre end 862 kr. til sin aldersforsikring, og hans årlige indbetalinger er hvert år steget i takt med detailpristallets stigning, således at hans egne indbetalinger efter 1972 sikrer ham en årlig ydelse på 2.408 kr., og det, regeringen så skal yde eller staten har lovet at ville yde, er altså differencen mellem disse 2 beløb, eller 364 kr. om året; det er et beløb på ca. 30 kr. om måneden, og nu kommer så den højtærede socialminister og siger, at det kan denne mand aldrig, uanset at han har fulgt loven, have noget krav på.

Hvis nu den pågældende ikke havde tegnet indeksforsikring, måtte det forekomme meget grelt, at han altså ikke blot kunne få den fulde folkepension, som vi gennemførte den, han kunne også have fået 1.044 kr. om året, nemlig de tillæg, man får, hvis ikke man har sikret sig en indtægt; og havde han nøjedes med at oparbejde en mindre formue, der altså ikke gav en renteaftkastning på over de 1.000 kr. om året, kunne han endda have den mulighed — da vi jo har et ret rundeligt rådighedsbeløb selv efter nedsættelsen — at han kunne få dækket visse andre livsnødvendige udgifter ved at ansøge de kommunale myndigheder om tilskud af rådighedsbeløbet.

Vi kan ikke i det konservative folkeparti medvirke til denne paragrafs gennemførelse. Vi mener, at det er en ganske urimelig behandling af ansvarsbevidste medborgere, og den forekommer os særlig urimelig, når vi nu ser på forslaget om Arbejdsmarkedets Tillægspension, hvor ydelser i henhold til lovforslagets § 29 ikke skal medregnes ved opgørelsen af grundlaget for udbetaling af